

זכרון תורת משה

אבסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ר"ח אלול א"ה יום א' ו' - מברכים החודש המולד: מוצ"ש שעה 11:26, 6 חלקים

פרשת דאה - מברכים

כ"ט מנחם אב תשפ"ה

שנה כ"ה גיליון אלף רכ"ז

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

ר"ת	הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
בני ברק	6:55	7:54	8:28
ירושלים	6:39	7:52	8:31
בארא פארק	7:25	8:42	8:54

להבריע לזכות

מכ"ק מרן אדמו"ר
רביה"ק הרמ"מ זיע"א

דאה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה (יא, כו)

כ"ק מרן רביה"ק הרמ"מ זיע"א
ביאר בקדשו ושאל, דלכאורה קשה למה פתח בלשון יחיד - 'דאה', וסיים בלשון רבים - 'לפניכם'.

ותירץ על פי דאיתא בגמ' (קידושין מ:) 'לעולם יראה אדם עצמו חציו זכאי וחציו חייב, עשה מצוה אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, עבר עבירה אחת - אוי לו, שהכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף חובה'.

ולכן אמר בלשון יחיד 'דאה', כי כל יחיד צריך לדאוג את עצמו שהוא 'נתן לפניכם היום ברכה וקללה', כי במעשיו יכול הוא להכריע את עצמו ואת כל העולם לזכות או לחובה ח"ו.

וסיפור רביה"ק על פי הידוע ממה שהיה אצל הרה"ק רבי ברוך ממעז'בוז זי"ע שפעם היו החסידים מתווכחים ביניהם מה אמר הרבי ר' ברוך זי"ע בעת עריכת השולחן הטהור, שהביא בתוך דבריו הקדושים פירוש על הפסוק (תהילים ט"ז, ד) 'ירבו עצבותם אחר מהרו', ונחלקו ביניהם וכל אחד היה מפרש דבריו בענין אחר, ונכנסו אל רבם לשאלו מה וכיצד אמר,

והשיב: הכל אמת, כל אחד שמע כפי מה שהיה צריך לשמוע.

ולכן אמר אל כל יחיד ויחיד 'דאה' - מה ש'אנכי נתן לפניכם' - לפני כולם,

כי הגם שנותן אמדותיו לפני כולם, מכל מקום - כל יחיד ויחיד רואה לפי הצורך במה שנוגע במיוחד אליו.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

כשיבואו הישועות הם יבואו בכל מיני ישועות כל אחד מה שצריך לו

שמקבל א כבודער צו א פניע זהו אינו נקרא שכר שמשלמים, וכל השכר שמקבלים בעולם הזה הוא רק כמין טיפ ואינו נקרא כלל שכר מצוה, אך בעולם כדאי לקבל את הטיפ הזה כדי לזכות לכל הישועות ואלו דברים שאין להם שיעור וכו'.

וכן יש לבאר ולתרגם את ענין כפילות הדברים, יש לדייק ולומר שיהפוך לך ה' את הקללה לברכה שהכל יהי' ברכות הכל תמיד יהי' ברכות לכן חזר וכפל שהכל יהי' ברכות גם הקללות יהיו ברכות ומתי רק אם תשמעו לקול ה'א, אבל אם לא תשמעו חלילה שלעכס נאר אויף אלע גוים אז הקללות יהיו באמת קללות רח"ל שלעכס אוף אלע שלעכס גוים, אלעס גוטס נאר פאר אלע אידן, משא"כ די אידן שמקיימים את מצוות התורה יקבלו הכל ברכות מיט ישועות.

ובתורה אי' פשעא"ס וזהו ענין הכפילות שתדעו שהשכר הגדול ביותר והברכה הגדולה מכל הוא **אשר תשמעו**, און דאס איז די גרעסטע ברכה שאנו זוכים לשמוע בקול ה' וללמוד תורתו היקרה מפז ופנינים ולקיים מצוותיו וזה שזה יותר מכל הברכות בעוה"ז, היום זה עולם ההסתרה אבל כשמשח צדקנו יבוא יראו אז די גרעסטע ברכה איז אשר תשמעו שאתם זוכים לקיים מצוות ה', כדאי מאמר ממרן הבעש"ט זיע"א שהמלאך הגדול ביותר היה מוסר עצמו ולו רק שיזכה לקיים ולו פעם אחת מצות ציצית, און מ'קען זיך גארנישט פארשטעלן און די קלענסטע מלאכים כ"ש די גרעסטע כמה תאבים המלאכים לקיים מצוות ולומר קדושה וכמה מצפים הם לזה שנים רבות ואין לנו שום השגה, אלא הוא רק כדי לסבר את האוזן, ממילא זאגט אונז די תורה קודם **דאה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה** סתם, אך תדע לך את הברכה אשר תשמעו זה שתזכה לשמוע ולקיים את מצוות ה' דאס איז די גרעסטע ברכה שתזכו לשמוע, והקללה הגדולה ביותר חוץ מכל העונשין וכל הדברים היא **אשר לא תשמעו** שלא תוכלו לשמוע לקול ה"א, ומדה טובה מרובה אשר תשמעו די עצם שמירת התורה ומצוות, וזאת המתנה הגדולה והנכונה ביותר מהבוכ"ע כדאי שכר מצוה מצוה, והיום היא עולם ההסתרה וכשמשחינו וועט קומען נראהו עין בעין שהכל הוא רק שמירת התורה והמצוות.

ברש"י הק' עה"פ בנים אתם לה' אלוכם לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בו (יד, א) פי' פירוש שיש וכדאי לחזור עליו ולשנונו מה בא לקשר כאן הפסוק של בנים אתם לה"א ללא תשימו קרחה ופירש"י לפי שאתם בניו של מקום ואתם ראוין להיות נאים ולא גדודים ומקורחים, וייל ס'פאסט נישט שיהודים יהיו צופליקט אלא שישאלו יהיו מאירים ומזרחים כבני המלך, ולכן בנים צריכים להיות געזונט כמו שיאה לבני המלך, וזאת צריכים לזכור.

ה' יעזור שכולנו יחד נפעל כתיבה וחתומה טובה און אלעס גוטס עלינו ועל כל ישראל.

דאה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה. את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלוכם אשר אנכי מצוה אתכם (יא, כו-כו)
האור החיים הק' נושא ונותן סביב זה הפ' וכן המפרשים הק' מקשים למה פתח בלשון יחיד וסיים לפניכם לשון רבים, וכן בתורה אי' פ'שטים ע"ד אין סוף וצ"ב למה דווקא נקט הלשון אנכי הו"ל לכתוב אני מצוה ועוד קשה מה הדיק של היום, הי"ל לומר דאה אנכי נתן לפניכם ברכה וקללה בלי היום, ועוד קשה למה כפל הדברים כמה פעמים,

אלא בתורה אי' פשעא"ס וי"ל דאה מרומז לשון יחיד כמו שכ' ויחן העם נגד הדר כאיש אחד בלב אחד, שלאחר שהיו ישראל שרויים באחדות ע"ז וכו לקבלת התורה, ע"י ההקדמה של ענין האחדות, וזהו שכ' דאה תראה ותזכור שההקדמה לתורה ועבודת ה' היא אחדות דרך ארץ קדמה לתורה וע"ז יכול לזכות לתורה וראה בלשון יחיד כאיש אחד בלב אחד תראה שיהא באחדות ואם כן אז ידא אנכי שמרומז לאמונה אנכי ה"א אשר הוצאתיך מארמ"צ, וכן מרומז אנכי על עשה"ב ועל קבה"ת,

ממילא זכור תזכור שע"י שלום מיט שלום ואחדות יכולים לזכות לקבלת התורה והמצוות, כדאי (מכות ג:) בא חבקוק והעמידן על אחת וצדיק באמונתו יחי', שכל מצוותיך אמונה, וע"י אנכי - אמונה וביטחון מגיעים לכדי קיום כל התורה ומצוות, ולכן ע"י האחדות תזכור שראשית כל ע"י אמונה תהא כלי ראוי לקבל התורה כדבעי וכן את האמונה ממילא לא יחסר לכם מאום, וזהו **דאה אנכי נתן לפניכם היום כשיבואו הישועות הם יבואו בכל מיני ישועות כל אחד מה שצריך לו, וזהו לפניכם בלי רבים כל הרפואות מיט ישועות מיט די גאולה שלימה לכל אחד מה שיחסר לו א רבים פון ישועות און נישט נאר דאס און דאס נאר אלע סארטין ישועות, ולא רק ישועה אחת לכולם, ממילא אם תזכו לאחדות תקבלו את הכל, והיום מרומז האנט - כעת - יעצ המרומז עכשיו, שאפי' יעצ בהאי עלמא העוה"ז תזכו לכל הברכות מיט אלע ישועות ושמחות שלימות ולא יחסר לכם כלום גם כאן בעולם.**

ויש להבין קצת דהא אי' בחז"ל (קידושין לט:) שכר מצוה בהאי עלמא ליכא ומצד שני כתוב אלו דברים שאין להם שיעור כו' שאדם אוכל פירותיהם בעוה"ז והקרן קיימת לו לעוה"ב (משניות פאה), אלא בתורה אי' פשעא"ס וי"ל שבעולם יש ענין שנקרא אויף ערביש 'בקשיש' או כמו שהעולם קורא לזה 'טיפ' שיש דבר של עבודת פרך שאדם עבד לחבירו והוא נותן לו א טיפ א כבודער אדער א פניע, אין זה אומר ששילם לו שכרו השלם, אלא נתן לו כמו מין טיפ אך את שכרו משלם יש לו לשלם, כדאי בספה"ק ומפרשה"ק שאין שייך לשלם על מצוה אחת בהאי עלמא, מאחר ויש בחינות גבוהות וג"ע גדול וריבוי אור בעוה"ב שאין שייך להחזיר על שום מצוה,

וכדאי מאמר שאפי' לנביאים לא נתגלה הג"ע, עין לא ראתה אלהים וזולתן יעשה למחכה לו (ישעיהו סד, ג), ויש כל מיני בחינות וענינים שאין לנו השגה, ממילא שכר מצוה בהאי עלמא ליכא הפשט שאינו שייך, ומה שנותנים זהו כמין בקשיש, ממילא מה

סיפורי צדיקים מהפרשה לשולחן השבת

"ונתן לך רחמים ורחמך והרבך" (דברים יג, יח)

איתא בגמ' (יבמות ע"ט.) שלשה סימנים יש באומה הישראלית: רחמנים, ביישנים, וגומלי חסדים. רחמנים דכתיב ונתן לך רחמים ורחמך והרבך' עוד איתא (ביצה ל"ב:) כל המרחם על הבריות בידוע שהוא מזרעו של אברהם אבינו, וכל מי שאינו מרחם על הבריות בידוע שאינו מזרעו של אברהם אבינו.

ותמה האור החיים' הקד', מה ענין פסוק זה לכאן - לציווי על הריגת יושבי עיר הנדחת לפי חרב? וביאר: "לפי שצוה על עיר הנדחת שיהרגו את כל העיר לפי חרב ואפילו בהמתם, מעשה הזה יוליד טבע האכזריות בלב האדם, כמו שסיפרו לנו הישמעאלים הממונים לרצוח במאמר המלך, כי יש להם חשק גדול בשעה שהורגים אדם ונכרתה מהם שורש הרחמים ונהפכו לאכזרים, ואותו דבר ישרש ברוחני עיר הנדחת.

על כן אמר להם הבטחה, שיתן להם הרחמים, הגם שהטבע יוליד בהם אכזריות, מקור הרחמים ישיע בהם כח הרחמים מחדש לבטל כח האכזריות שנולד בהם מכח המעשה.

מסופר שבעת עלייתו של הגר"י מבריסק צ"ל לארץ ישראל, היו עמו באוניה בדרך מאודסה לתורכיה, עוד בני תורה רבים. הם דאגו מראש שהאוכל שיוגש להם בדרך יהא כשר כיאה לבני תורה. היחיד שלא הסכים לטעום מהאוכל שהוגש שם - היה הרב מבריסק צ"ל, ואף לבני ביתו ולילדיו שהיו בגיל הרך לא הרשה לאכול מהמזון שהוגש באניה.

יום אחד ניגש רב החובל אל הרב לברר מדוע הוא נמנע מלאכול, רב החובל שדיבר בשפה הרוסית נזקק למתורגמן שיעביר את דבריו אל הרב צ"ל, תפקיד זה נטל על עצמו רבי שמחה קפלן צ"ל לימים רבה של עיה"ק צפת,

וכששמע רב החובל באמצעות המתורגמן - שהרב חושש לטיב כשרות המזון, הציע שהרב ישלח שליח שירד לבטן האניה ויוציא דג חי מבריכת הדגים אשר שם, ויבדוק אם הוא כשר, אחר כך יסור למחסן שע"י המטבח ויקבל כלים חדשים שעדיין לא בושל בהם, ובמו ידיו יקלף לעצמו תפוחי אדמה ושאר ירקות ויבשלם בעצמו בסירים חדשים.

לאחר הרהור קצר, השיב הרב מבריסק צ"ל: נו, שיהיה עבור הילדים. בטרם שלח את רבי שמחה קפלן לבצע את המשימה, אמר לו: ראה להדליק בעצמך את הגז, כדי שלא ניכשל בבישולי עכו"ם. ואם הגוי בעצמו יבעיר את הכיריים, כבה אותם והדלק אתה את הגז.

ירד הרב קפלן אל בטן האניה ועשה הכל כמצוותו. כאשר ראה רב החובל שהוא מכבה את הגז ומדליק מחדש, שאלו: למה אתה חושש לבישולי עכו"ם, אני יהודי כאשר חזר הרב קפלן וסיפר את הדבר לרב מבריסק צ"ל, הגיב הרב בהתרגשות: מה הוא יהודי?! ומיד הוסיף ואמר: עכשיו נגולה אבן מלבי. מאז שבא אלי רב החובל - הייתי מוטרד מאד מהמחשבה - מדוע הגוי הזה דואג כל כך לי ולבני ביתי ולילדי, וסברתי שמא זומם הגוי משהו - שהרי דבר תימה הוא שגוי ירחם על ילדי ישראל, עכשיו ששמעתי שהוא יהודי נחה דעתי.

חשבון הנפש בשמחה

המשך מעמ' ד'

מאמין של מבקש האמונה, אם עוד דעת בקרבו אקוה לה' שייטיב לו המצב, עכ"ל, ועי' היטב בס' שומר אמונים (דרוש האמונה).

בשיחת קודש (ט"ו בשבט תשס"ח) זל"ק: "דמי שצריך לעשות תשובה יזכה לעשות תשובה באמת, ויעשה שטייגען בתורה ועבודה וגמ"ח ע"י שמחה, שהרי כל עבודת ה' צריכה להיות בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, וכן ע"י שמחה בקל לו לחזור בתשובה שלימה, וגם יבוא ע"י השמחה להשיג בקלות הבנה בתורת ה' בבילאט גמ' רש"י מיט תוס' ורמב"ם, דהשמחה מרוממת הנפש, וכמ"ש "פקודי ה' ישרים משמחי לב". עכ"ל.

וברבינו בחי"י (בראשית פ"א, פסוק כ"א) כתב, "ומן הידוע כי ברבות השמחה יתחזק הכוח השכלי שיש בנפש ויהיה יותר מוכן להשיג המושכלות וכענין האמור באלישע (מלכים ב, ג) ועתה קחו לי מנגן, ודרשו ז"ל אין שכינה שורה לא מתוך עצלות ולא מתוך עצבות אלא מתוך שמחה של מצוה".

ובשערי קדושה להמרח"ו ז"ל (ח"ב שער ד') כתב: "דעצבות גורמת מניעת העבודה וקיום המצוות וביטול עסק התורה וכוונת התפילה ומבטל מחשבה טובה לעבוד את ה', והיא שער התחלת גירוי הסתת היצר"ה וגורמת סילוק רוח"ק מעליו, ובהיפך כשעובד ה' יתברך בשמחה כמ"ש עבדו את ה' בשמחה וגו' כי השמחה מוסיפה חשק רב ואהבה להדבק בו יתברך, ע"ש".

ובסה"ק תניא (פרק כ"ו) כתב, "ככה ממש בנצחון היצר אי אפשר לנצחו בעצלות וכבודות הנמשכת מעצבות וטמטום הלב כאבן, כי אם בזריזות הנמשכת משמחה ופתיחת הלב וטהרתו מכל דנדוד דאגה ועצב בעולם".

ובמכתב מהרה"ק רבי יוחנן מקארלין זלה"ה כתב, "באמת צריכים לעשות חשבון הנפש, אבל זה צריכים לעשות בבטחון ובשמחה ולא ח"ו בעצבות רק בשמחה".
גם בעניני עבודת ה' החיזוק והשמחה הם עיקר, להתחיל מחדש בדרך טובים ולתקן את העבר, ע"ש.

עובדות ואמרות מופלאות על הפסוק "ראה אנוכי נותן לפניכם" בפרשתן

מאת מרגן רבותינו הק' מלעלוב זיע"א ובמשנתם

ראה אנוכי נותן לפניכם היום (יא, כו)

י"ל למה פתח בלשון יחיד "ראה" וסיים בלשון רבים "לפניכם", ויבאר דהכוונה כי היחיד יכול להכריע את כל העולם כולו לכף זכות כי יחיד ששב מוחליו לכל העולם כולו כדאי' בגמ' (קידושין מו), ולזה מרמז הפסוק והתחיל בלשון יחיד **ראה** להורות דהיחיד יש בידו להכריע את כל העולם והיינו דכ' **לפניכם** לשון רבים, שבזכות היחיד הקב"ה נותן ברכה לרבים. (אמרי קודש למרגן רבותינו זיע"א מתוך גליון דגל בית דוד)

ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה את הברכה אשר תשמעו וגו' והקללה אם לא תשמעו וגו' (יא, כו-כו)

בשם מרגן רבינו הרב ר' דוד מלעלוב זיע"א, כנהוג אצל עם ישראל, כשרוצים להמריץ את הילד ללימוד התורה, מראים לפניו שני דברים, מטבע קטנה ושוט, ואומרים לו: הסכת, באם תלמוד אזי תקבל את המטבע, ובאם לא אזי תקבל מכות מהשוט, כל זה, מופאת שעדיין אין בו בילד בינת לב להבין שעצם לימוד התורה הוא ברכה, ואי לימוד התורה אי ברכה, אולם כשהילד מתבגר ובא לו הדעת אזי מובין דבר זה בעצמו, שעצם הלימוד הוא ברכה וההיפך מזה אי ברכה, מבלי להכריחו בדברים צדדיים שיאיצו אותו ללימוד התורה.

זהו שאומר משה רבינו לישראל ר' א, ה, הסתכל ובוש לך באיזה מצב עדיין הנך עומד, שאחרי ארבעים שנות עבודה וניסיונות - **אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה** - עדיין מוכרח אני להציע לפניכם ברכה וקללה, מטבע ושוט, - **את הברכה אשר תשמעו** - כבר הגיע המועד שתבינו בעצמכם, שהברכה עצמו הוא, **אשר תשמעו**, והקללה עצמו, **אם לא תשמעו**, ולבסוף הנכם עדיין כילד מתחיל וצריכים להמריץ אתכם בשני דברים אלו. (מרגן רבינו הרמ"מ זיע"א מובא בליקוטי דברי דוד)

את הברכה אשר תשמעו (שם)

אזי בחז"ל הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, והגם שצריך לעמוד בזה אבל אלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו, וזהו הברכה תהיה אשר תשמעו שהקב"ה יעזור לכם לשמוע לו, כי ברכת הש"י לשמוע, היא הסייעתא דשמיא. (שם מגליון דגל בית דוד)

ראה אנוכי (שם)

אפ"ל בדרך רמז על פי המעשה שהיה אצל המגיד הק' **מטריסק** זי"ע שהיה בעיר פאדגורוז והיה קהל גדול ודוחק רב, כי כל אחד נדחק לראות את פני הצדיק, ומי שיצא לחוץ נקפאו פאותיו וזקנו מרוב הזיעה שירד עליהם מפני הדוחק, כי זה היה בזמן ששלט קור חזק, ואמר הצדיק מטריסק שירימו אותו על כסא כדי שכל אחד יוכל לראותו, והמושק: "ווער עס וועט קוקן אויף מיין צורה וועט דאס איהם צונוי קומוען, [שכל מי שיתחב על צורתו יהיה לו תועלת מזה] ואפשר שזה הכוונה שמושה אמר לישראל "ראה אנוכי" שכל אחד יסתכל על צורתו, כי יהיה להם תועלת מזה. [וזה כבר היה סמוך למיתתו, כדפישי" בתחילת דברים שהוכיחם סמוך למיתתו, ואם לא עכשיו אימתו].

בהתעניינות: 'מהו הדבר שעלינו לתקן?' השיבו הנפטר: 'יש עליכם קטרוג בשמים על שאינכם מזכים את עניי עירכם בנתינת צדקה, וגבאי הצדקה מתרימים רק את העשירים בעלי היכולת. כדי לתקן זאת עליך להורות לגבאי הצדקה לגבות גם מן העניים, אך שיתנו סכומים פעוטים'.

שמע הרמ"א את דברי משה הסבל, אולם הוסיף והקשה: 'כיצד זכית לבוא אלינו מן השמים, בזמן שאפילו לא הובאת לקבר ישראל?'

גולל הסבל את סיפור המעשה שהיה עמו באותו יום שישי, והוסיף: 'בשמים נודע לי כי אותה אשה עניה היתה גלגול של אסתר המלכה, אשר זכתה לעלות מעלה מעלה בעולמות העליונים, עד שהגיעה להיכל אחד שמנעו ממנה להיכנס אליו, אותו היכל מיועד לעניים הנותנים צדקה למרות עניותם, ומפני שאסתר מעולם לא התנסתה בנסיון העוני, נבצר ממנה להיכנס להיכל זה. לכן ירדה נשמתה שוב לעולם הזה, כדי לטעום בו את טעם העניות ולעמדם בנסיון, ואני מפני שהתגברתי על תאוותי ומסרתי לה את כספי, נטלו את נשמתי מיד כדי שלא אקלקל, ועתה זכות הצדקה הזו הולכת לפניי ומשמרת אותי מן המזיקים: אך סיים משה את דבריו ונעלם. כעבור זמן קצר יצאה ההלוויה לדרכה והוא לקבר בבית העלמין של קראקא.

מיני אותו היום, נהג הרמ"א לסבוב בבתי העיר לקבץ מעות צדקה, ולא הבדיל בין בית לבית, ולא פסח על בתי העניים, כדי לזכות את כולם במצווה נשגבה זו.

סיים הרבי מטשורטקוב את סיפורו, וכבר קם בנו רבי ישראל ממקומו ויצא ללא אומר להתרים את בני העיר...

המרזח, ובכיסו קשקשו הפרוטות שחסך, ובלבו כבר בערה התשוקה למשקה האהוב עליו. לפתע שומע הוא את אחת מנשות העיר העניות לוחשת לחברתה בכאב: 'הנה משה השיכור כבר הלך לבית המרזח לשתות, ולי אין אפילו כסף לנרות שבת'.

חדר הדברים לליבו של משה כחץ, הוא נעצר לרגע על מקומו וסחך בדעתו. הוא נקרע בין תשוקתו העזה למלאות את תאוותו השבועית, לבין הרחמנות על אותה עלובה שביתה ריקן. **לבסוף** ניצת זיק של רחמנות בליבו של משה, ובידים רועדות מסר את הכסף לעניה, כדי שיהיה לה במה להאיר את ביתה לכבוד שבת. באותו יום שישי השיב משה את נשמתו ליוצרה. ליבו נדם לפתע, חזן קצר לפני כניסת שבת שבק חיים לכל חי. אנשי ה'חברא קדישא' לא הספיקו לקברו לפני שבת, והלוויה נדחתה למוצ"ש.

בצאת השבת, ישב רבינו הרמ"א ועסק בתלמודו, ולפתע ניצב מולו משה הסבל, וללא כל הקדמה אומר לו: 'דעו לכם שבשמים ישנו קטרוג גדול עליכם, ובאתי אני כשליח בית דין של מעלה לעורר אתכם, על מנת שתתקנו את המכשול'.

הרמ"א שעדיין לא שמע על פטירתו של משה, היה בטוח שהלה חומד לו לצון או שדעתו השתבשה עליו, השיבו על אתר: 'לך לביתך ותנוח עד שתתפכח משיכורתך. אך משה עמד על שלו וטען שוב ושוב שירד מן העולם העליון כדי לעורר את תושבי עירו.

התקשה הרמ"א להאמין, ופנה לשאל כמה נערים מבית הכנסת מה מצבו של משה הסבל, והללו ענו שהשיב את נשמתו בערב שבת, והלווייתו תיערך בעוד שעות מספר. חרדה אחזה ברב, עתה הבין שלא דבר ריק דיבר האיש, וכי יש ממש במילותיו של הסבל.

כאשר חזר לביתו עדיין עמד שם משה וציפה לו, כאילו הוא בחיי חיות, והרמ"א שאל

אל הרה"ק רבי דוד משה מטשורטקוב צ"ל נשלח מכתב מבני אחת העיירות שסרו למרותו, בו תינו התושבים את צרתם וסיפרו על המחסור הנורא ששורר במחוזם, ובקשו ממנו לגייס עבורם צדקה, כי הגיעו מים עד נפש.

מיד כשסיים הגבאי להקריא את המכתב באחניו, תלה הרבי עינו בבנו רבי ישראל, ברומזו לו ליטול המצווה על עצמו, ולהתנדב לאסוף צדקה עבורם. שתק הבן, ואחד מן הנוכחים העיר במקומו: נראה כי אין זו העת המתאימה לצאת במגבית, מצבם הכלכלי של יהודי המחוז אינו טוב, ולא ניתן להעמיס על שכמם הוצאה נוספת. הגבאים שהיו במקום הנהנו בראשם ואשרו את הדברים. נענה הצדיק ואמר: הסכיתו ואספר לכם מעשה שאירע עם רבינו הגה"ק הרמ"א זי"ע.

בזמן כהונתו של הרמ"א בקראקא, התגורר בעיר יהודי פשוט בשם משה, משה זה עסק בסבלות לפרנסתו, והכל כינו אותו בזלזול 'משה שיכור' או 'משה שבת'ניק'.

שמות אלו דבקו בו על שום מנהגו המרזח - מידי ערב שבת, טרם הטבילה במקווה, היה נכנס לבית המרזח, מניח על השולחן מטבעות שחסך כל השבוע פרוטה לפרוטה ורוכש מידה גדושה של מי דבש. מי הדבש ערבו מאוד לחיכו, והיה ממתין ומחכה להם במשך כל ימות השבוע.

בערב שבת היה שותה אותם בהתלהבות, ולאחר שהמשקה החריף החל לעלות למוחו, היה קורא בקולי קולות 'שבת, שבת' ופונה בצעדי שיכור להיטהר לכבוד שבת. **יום** שישי אחד צעד משה כהרגלו לבית

היולולא דצדיקא

כ"ז אב

– רבי יהושע חריף ב"ר יוסף ב' מוגני שלמה (ת"ח)
רבי אברהם מרדכי אלתר ב"ר חידושי הרי"ם מגור (תרס"ו)
רבי יחיאל וואנשאל מפריסטיק ב"ר יצחק לייב (תרמ"א)
רבי מנחם נחום דב מסידיגורא ב"ר שלום יוסף מרוזין (תרמ"ג)
רבי יהודה ב"ר משה פתייה ב' מנחת יהודה (תש"ב)
רבי שמואל צבי ב"ר אברהם אביש הורוויץ מספינקא (תשנ"ז)
– רבי נפתלי צבי יהודה הנצי"ב מוולוז'ין ב"ר יעקב ברלין ב' העמק דבר (תרנ"ד)

כ"ח אב

רבי פייבל מקאמניץ (תקצ"ח) רבי יוסף דוד מאלק ב"ר צבי אריה חתן ר"מ מקרעמניץ (תר"ט)
רבי אבי עזרא ועליג שפירא ממאגליניצא ב"ר אברהם יהושע העשיל (תרע"ז)
רבי יעקב שויד אב"ד קיטוב ב"ר יצחק (תרפ"ד)
רבי ישכר בעריש רובין מדאמבראווא ב"ר חיים יחיאל – באהלי ישכר (תש"ב)

כ"ט אב

– רבי משה ב"ר יוסף גרשון מוזאלישין ב' משפט צדק (תקצ"א)
רבי יוסף יאקסי אב"ד ור"מ לובלין ולבוב ב"ר שמואל (שנ"ז) רבי אהרן דאמנין מפאדאווא (תל"ז)
רבי רפאל סופר דיין בקרקא ב"ר משה בעל חלקת מחוקק (תנ"ג) רבי יוסף מהמעליק (תקנ"ד)
רבי יוסף אב"ד מייאלי כוכבי יעקב על אהע"ו (תקס"ג) רבי פנחס לגדא ב"ר יוסף מפוזנא (תקע"ח)
רבי משה מוזאלישין ב"ר יוסף גרשון – משפט צדק (תקצ"א) רבי יעקב משולם בורנשטיין ב"ר מרדכי זאב אב"ד לבוב – ישועות יעקב בוכרון צדיקים כתב שנ"ב ב"ה אב (תקצ"ט)
רבי שמואל ב"ר צבי מוסלנט ראב"ד ירושלים (תרס"ט)
רבי ישראל שלום יוסף ב"ר אברהם יהושע העשיל ממעז'ביז (תרע"א)

ל' אב

א' אלול

ב' אלול

ג' אלול

רבי יוסף מאיר טברסקי מממנובאק ב"ר אברהם יהושע העשיל מסקוירא (תר"י)
רבי אליהו בצלאל מטעטש ב"ר יקותיאל יהודה הייטב לב (תרע"ח)
רבי אלטר יוסף דוד לאנדא מאלק ב"ר ב' שמוען שלמה (תש"ב)
נעק"ש רבי מנחם מנדל מפאביניץ הי"ד ב"ר יהודה אריה אלתר השפ"א (תש"ב)
רבי אברהם דוד טווערסקי ב"ר מנחם נחום מרחמסטריוקא (תש"ח)
רבי ישראל אלעזר ב"ר ירחמיאל משה מקוזניץ ב' עבודת אלעזר (תשכ"ז)
רבי אליעזר זוסיא ב"ר ישראל אברהם פורטוגל מסקולען – נועם (קדושת אליעזר (תשמ"ב)
– רבי מאיר ב"ר שלמה אייזיקסון מראמאן – סטייטן איילנד ב' שו"ת מבשר טוב (תש"ס)
רבי מנחם מנדל רובין מגלאגוב ב"ר אשר ישעי' מראפשיץ – ליקוטי מהרמ"מ (תרל"ג)
רבי ישראל פרידמן מבאיאן – לייפציג ב"ר יצחק (תשי"א) רבי אלקנה זאבערימאן מייאדניאוו (תשי"ט)
– רבי חנוך דב ב"ר שמואל מאלסק ב' לב שמח (תרמ"ד)
רבי דוד הנגיד ב"ר אברהם בן הרמב"ם (ס"א) רבי שמואל ב"ר אברהם אבוהב – דבר שמואל (תנ"ד)
רבי שמואל שמעלקא הורוויץ אב"ד טראנא – הויכער רבי שמעלקא ב"ר יהושע הלוי (תנ"ב)
רבי משולם זלמן יהונתן ליפשיץ מברגל ב"ר ארי' לייבוש מוישיניצא (תרס"ז)
רבי ברוך אברהם בינדיגער ב"ר שרגא פייבל תל' המגיד מקאזניץ מאור ושמש ורנ"צ מרופשיץ (תרל"ח)
רבי אברהם שמואל מבאסיין – עמודי אש (תרפ"ט) רבי יחיאל שלעווינגער חתן רבי הלל מקולמיי (תרנ"א)
רבי מנחם מנדל מפזרשקוב ב"ר משה (תרצ"ד)
– נעק"ש רבי אברהם יעקב ב"ר יצחק מבויאן – לבוב ב' נחלת יעקב (תש"ב)
רבי שמואל הורוויץ זקינו של ר"ש מניקלשבורג וההפלאה (תע"ג) רבי יצחק אייזיק מולענטשוב (תקצ"ח)
רבי יוסף מאוסטילא ב"ר מרדכי מנעשיץ (תר"ד) רבי אברהם מפליניצא ב"ר ש"ב מאוסטוויצק (תרע"ג)
רבי יוסף מאיר ב"ר חיים אברהם פאלאק מבערגסאוו הי"ד (תש"א)
רבי אליעזר ב"ר ישראל הגר מוויזניץ ב' דמשק אליעזר (תש"ז)
– רבי יששכר בער מנדבורנא תל' השרף מסטערליסק ומאפטא ב"ר יצחק מקאליש (תר"ח) רבי משה חריף אב"ד פריעסבורג (תקמ"ח)
נעק"ש רבי יצחק ישעיה מטשחוב ב"ר חיים מצאנא ורבי משה'ני מבויאן קראקא ב"ר ישראל יוסף מהוסיאטין ב' דעת משה הי"ד (תש"ג)

זו לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב